अवालम्बिष्यतश्छत्रं कथं न पुण्यपुण्यता ।
तत्प्रार्थयिष्यत न चेदार्त्तोपकृतये भवान् ॥६५॥
वदान्यः संविभागेभ्यः पूर्णं कुर्यादनुग्रहं ।
छायया प्याययन् दद्यात् फलान्यपि महीरुहः ॥६६॥
तदेवं विहितोदात्तसंविभागाभिचोदितः ।
जनोऽयं भगवन् किञ्चिद्वरं प्रार्थयते परं ॥६७॥
वशीकृतेयं पृथिवी कृत्स्ना भवदनुग्रहात् ।
जेतुं द्वीपान् कथ्यतां तु युक्तिः पाथोधिलङ्घने ॥६८॥
इत्यर्थ्यमानोऽकथयत् भूमिपालं जलेश्वरः ।
तितीर्षौ भवति स्तम्भं नीयतेऽम्भो मयाम्बुधेः ॥६९॥
ततो महान् प्रसादोऽयमित्युक्ते पृथिवीभुजा ।
तिरोबभूव भगवान् वरुणः सोष्णवारणः ॥७०॥
अन्येद्युर्विस्मयस्मेरैर्बलैः सीमन्तयन् जलं ।
प्रभावस्तम्भितजलं प्रोत्ततार स वारिधिं ॥७१॥
गुणरत्नाकरः शैलं सरत्नाकरशेखरं ।
नानारत्नाकरं सैन्यैरारुरोहाथ रोहणं ॥७२॥
तत्र तालीतरुवनच्छायाध्यासितसैनिकं ।
प्रीत्या लङ्काधिराजस्तमुपतस्थे विभीषणः ॥७३॥
समागमः स शुशुभे नरराक्षसराजयोः ।